نگاهی به رابطه ایران و آمریکا ۴۰ سال بعد از آزادی گروگان‌ها

۵۲ نفر در برابر ۵۲ نقطه

زینب اسماعیلی: ۴۰ سال گذشته اما هنوز تازه است؛ گروگان‌گرفتن ۶۶ دیپلمات آمریکایی به‌مدت ۴۴۴ روز در ساختمان سفارت آمریکا در خیابان طالقانی؛ اتفاقی که هم تبعات داخلی و هم تبعات خارجی فراوانی برای جمهوری اسلامی نوپای آن زمان داشت. ۱۳ آبان ۵۸ برگ مهمی در تقویم جمهوری اسلامی است، زمانی‌که هنوز از پیروزی انقلاب اسلامی یک‌سال نگذشته و طیف‌های مختلف سیاسی و فکری در جمهوری بعد از انقلاب اسلامی، در حال تجزیه، ترکیب و رشد بودند. آنچه در بالارفتن عده‌ای دانشجوی پیرو خط امام آن روز از ساختمان سفارت ایالات متحده آمریکا در ایران رخ داد، اتفاقی بزرگ بود؛ اتفاقی که هنوز عده‌ای در داخل آن را نقطه بسیاری از مشکلات می‌پندارند و برخی، دانشجویان تندرو آن زمان را شماتت می‌کنند و برخی دیگر، معتقدند حل‌وفصل زودتر حادثه می‌توانست شرایط را تغییر بدهد. ناگفته نماند که این حادثه حتی در خود ایالات متحده تأثیرات گزافی داشت، آن‌چنان که دولت دموکرات جیمی کارتر را بر سر انتخابات به شکست کشاند و او فقط یک دور بر کرسی ریاست‌جمهوری نشست.

با همه اینها، ۳۰ دی‌ماه ۱۳۵۸، ۵۲ گروگان باقی‌مانده آمریکایی آزاد شدند؛ درست ۴۰ سال پیش در چنین روزی. اما مسئله ایران و آمریکا حل‌وفصل نشد. آن‌چنان که در بحبوحه حوادث اخیر عدد ۵۲ دوباره تکرار می‌شود. دونالد ترامپ بعد از ترور سردار سلیمانی هشدار می‌دهد که «در صورت تهدید شهروندان یا منافع کشورش، ۵۲ نقطه ایران هدف قرار خواهد گرفت... ما ۵۲ سایت ایران را (نمادی از ۵۲ آمریکایی که ایران سال‌ها پیش گروگان گرفته بود)، هدف قرار می‌دهیم...».

همین اشاره کافی است که بگوییم قصه گروگان‌گیری و تسخیر سفارت هنوز زنده است.ایران و آمریکا این روزها، یکی از بدترین دوران خود را می‌گذرانند؛ دورانی که شاید پاییز سال ۹۲ تصور می‌شد از آن عبور کرده‌ایم. اما اکنون در میانه زمستان سال ۹۸ باید گفت هنوز این گره ناگشوده مانده است.

مذاکره در دولت موقت

ایران و آمریکا بعد از ماجرای سفارت وارد دورانی از رکود و رخوت شدند، تلاش‌های اعضای دولت موقت برای حل‌وفصل موضوع ناکام ماند و مذاکره با آمریکا به تابویی تبدیل شد که اکنون به شکلی دیگر رخ داده است. مهندس بازرگان در دوران ریاست خود، تلاش داشت تا زمینه برقراری روابط مستحکم و دوجانبه با آمریکا را فراهم آورد؛ سیاستی که ازسوی ابراهیم یزدی وزیر امور خارجه او دنبال می‌شد.

ابراهیم یزدی، وزیر خارجه دولت موقت، در میزگردی شرایط آن زمان را این‌گونه توصیف می‌کند: «رهبران انقلاب اسلامی از سه کانال با آمریکایی‌ها مذاکره می‌کردند؛ شورای انقلاب و دکتر بهشتی با سفیر آمریکا در تهران و امام خمینی با فرستاده رئیس‌جمهور فرانسه در نوفل‌لوشاتو. پس از پیروزی انقلاب هم هیچ‌یک از رهبران انقلاب، مخالف مذاکره با آمریکا نبودند؛ چنانکه وقتی درخواست سایروس ونس، وزیر امور خارجه آمریکا، برای دیدار با او در جلسه مشترک هیئت دولت و شورای انقلاب مطرح شد، کسی با آن مخالفت نکرد».

اگرچه بازرگان برای پذیرش سفیر معرفی‌شده جدید آمریکا اعلام آمادگی کرده بود، اما سنای آمریکا اردیبهشت ۱۳۵۸ قطع‌نامه‌ای را که پیش‌نویس آن توسط دو سناتور نزدیک به شاه، تهیه شده بود، تصویب کرد. با این قطع‌نامه، دولت ایران به دلیل اعدام‌های فوری مقامات رژیم گذشته محکوم شده بود. دولت بازرگان براثر فشارهای داخلی، قطع‌نامه را نوعی دخالت آشکار در امور کشور اعلام کرد و حاضر به پذیرفتن سفیر جدید آمریکا نشد.

آخرین سفیر

آبان ۹۲ به بهانه مرگ ویلیام سالیوان با ابراهیم یزدی، وزیر خارجه دولت موقت، گفت‌وگویی داشتیم که او درباره این سفیر می‌گفت: «رابطه ویژه‌ای میان دولت آمریکا و به‌تبع آن سفیر آن دولت، در ایران با شاه وجود داشت. اسناد و شواهد حاکی از این است که مشورت‌های دائمی بین شاه و مقامات آمریکا صورت می‌گرفت... در زمان پیروزی انقلاب، سولیوان سفیر آمریکا در ایران بود. دولت موقت به او آگریمان یا پذیرش نداده بود. به‌علاوه اینکه او حدود یک‌ماه بعد از پیروزی انقلاب از ایران رفت. سوابق او، به‌خصوص در ویتنام از نظر ما دور نبود... . ماه‌های آخر حکومت شاه میان سالیوان و برخی دیگر از اعضای سفارت آمریکا با رهبران انقلاب در داخل ایران، ازجمله نهضت آزادی ایران و شورای انقلاب تماس و گفت‌وگوهایی وجود داشته است. اما قراردادی در کار نبود...؛ اطلاعات آمریکا از وضعیت ایران مبتنی‌بر گزارش‌های یک‌طرفه ساواک بود. سالیوان با این نوع گزارش‌های یک‌طرفه موافق نبود و برای فهم درست از وضعیت واقعی ایران تماس و گفت‌وگو با نیروهای مخالف شاه را لازم می‌دانست. علاوه بر تماس و گفت‌وگو با اعضای شورای انقلاب، آقایان آیت‌الله موسوی‌اردبیلی و مهندس بازرگان، سالیوان با مرحوم آیت‌الله بهشتی نیز جداگانه دیدار و گفت‌وگو داشته است».

یزدی البته درباره سفیری که ازسوی آمریکا به دولت موقت معرفی شد، توضیح داد: «هنگامی که من به وزارت امورخارجه رفتم، سالیوان ایران را ترک کرده بود و دولت آمریکا آقای کاتلر را به‌عنوان سفیر جدید معرفی کرده بود. به دستور من کاردار سفارت ایران در واشنگتن گزارشی از سوابق آقای کاتلر تهیه کرد و فرستاد. براساس اطلاعات جمع‌آوری‌شده از سوابق این فرد در آفریقا، به پیشنهاد من، دولت ایران موافقت خود را با اعزام او به‌عنوان سفیر آمریکا در ایران لغو کرد. البته من از سوابق سالیوان در لائوس و ویتنام هم باخبر بودم و اگر در زمان دولت موقت، او برای سفارت معرفی می‌شد، قطعا موافقت نمی‌شد».

با این اوصاف اسناد نشان می‌دهد که زبیگنیو برژینسکی، مشاور وقت امنیت ملی آمریکا که با سایرس ونس، وزیر امور خارجه وقت ایالات متحده بر سر نحوه مواجهه با تحولات ایران اختلاف نظر داشت، در خاطرات خود نوشته است که با آقای سالیوان هم اختلاف پیدا کرده بود و دامنه این اختلاف به درگیری لفظی هم رسیده بود.

می‌توانستیم توافق کنیم

نام برژینسکی با انقلابیون ایران و مذاکرات الجزایر گره خورده است. رابرت گیتس، وزیر دفاع آمریکا سال ۸۷ در دانشگاه ملی امور دفاعی آمریکا می‌گوید: «دیدار میان زبیگنیو برژینسکی، مشاور امنیت ملی کاخ سفید در دوران ریاست‌جمهوری جیمی کارتر و مهدی بازرگان در شهر الجزیره خشم گروه‌هایی در تهران و گروگان‌گیری اعضای سفارت آمریکا را به دنبال داشت.

ادامه در صفحه ۱۵

چریک‌های فدایی خلق در ۲۵ بهمن ۵۷ چه کردند؟

روایت تسخیر «دوساعته» سفارت آمریکا و مخالفت امام

مهرشاد ایمانی: ۴۴۴ روز تجربه بالاترین سطح تنش با کشوری که چندان راضی از انقلاب شکل‌گرفته در ایران نبود، نتیجه تسخیر سفارت آمریکا بود؛ اقدامی که از سوی دانشجویان پیرو خط امام رخ داد تا در همان ابتدای انقلاب تکلیف رابطه حکومت نوپای جمهوری اسلامی با دولت ایالات متحده آمریکا معلوم شود، اما تسخیر سفارتخانه آمریکا اولین‌بار نبود که در تاریخ ۱۳ آبان ۱۳۵۸ توسط عده‌ای از دانشجویان رخ داد، بلکه نخستین‌بار این اقدام در تاریخ ۲۵ بهمن سال ۵۷ توسط یک گروه مسلح از سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران به وقوع پیوست تا حدی که ویلیام سالیوان، سفیر وقت آمریکا، با دولت موقت تماس گرفت و از آنها کمک خواست. ترس کارکنان سفارت از این واقعه موجب شد که آنها در اتاق گنبدی‌شکل مخابره خبر، جمع شوند. این کنش چریک‌های فدایی در آن زمان هم اختیار عمل در سفارتخانه را از ید دیپلمات‌های آمریکایی خارج کرد و می‌توانست همان نتایجی را داشته باشد که تسخیر سفارت در سال ۵۸ ایجاد کرد. البته نتیجه این دو ماجرا با موضع امام متفاوت شد، زیرا برخلاف تأیید ایشان در سال ۵۸، هنگامی که خبر تسخیر سفارت در بهمن ۵۷ را شنید، آن اقدام را تأیید نکرد و دستور داد که بلافاصله مهاجمان از سفارت خارج شوند و برای این کار ابراهیم یزدی، وزیر امور خارجه دولت موقت، موظف شد تا به نمایندگی از دولت به این تنش پایان دهد.

پس از گذشت دو ساعت از تسخیر، نیروهای کمیته انقلاب به همراه یزدی وارد درگیری شدند و توانستند نیروهای چریک‌های فدایی خلق را به ترک سفارت ترغیب کنند، به‌این‌ترتیب در ساعت ۱۲ ظهر آن روز، کنترل سفارت آمریکا به دست مقامات دولت موقت افتاد. همان روز، روزنامه اطلاعات در صفحه اول خود تیتر زد که «سفارت آمریکا سقوط کرد» و در زیرتیتر آن نوشت: «سرانجام سفارت آمریکا به تصرف ارتش انقلاب و چریک‌ها درآمد».

صادق طباطبایی، سخنگوی دولت موقت، در گفت‌وگویی روایت خود را از تسخیر سفارت آمریکا در سال ۵۷ ارائه داده بود. او گفته بود: «اشغال سفارت آمریکا در ۲۵ بهمن ۱۳۵۷ که از ساعت ۱۰ و نیم صبح آغاز شده بود، توسط ابراهیم یزدی، وزیر خارجه دولت موقت به آیت‌الله خمینی گزارش شد». صادق طباطبایی گفته بود که «ابراهیم یزدی اهداف احتمالی این اشغال و پیامدهای سیاسی آن را برای انقلاب اسلامی و دولت جدید مطرح کرد و توضیح داد که اکنون که انقلاب پیروز شده و در مرحله انتقال و تثبیت دستاوردها هستیم و نباید اجازه دهیم برخی از کارهای ظاهرا انقلابی و افراطی، دولت انقلاب اسلامی را با مشکلات و موانع ناخواسته روبه‌رو کند». به گفته طباطبایی، «آیت‌الله خمینی این استدلال را می‌پذیرد و از ابراهیم یزدی می‌خواهد که برود و به هر ترتیب ممکن غائله را ختم کند».

طباطبایی در ادامه گفته بود: «به درخواست دکتر یزدی، امام، به حاج مهدی عراقی که پس از انقلاب مسئول زندان قصر بود، دستور دادند که با آقای مهدوی‌کنی، مسئول کمیته‌های انقلاب در کمیته مرکزی انقلاب تماس گرفته و از ایشان بخواهد از نیروهای داوطلب مسلح و از اعضای کمیته‌ها تعدادی در اختیار دکتر یزدی گذاشته شود تا در صورت لزوم از آنها برای رفع مشکل استفاده کند». صادق طباطبایی در توصیف تلقی دولت موقت از اشغال سفارت آمریکا گفته بود: «به خوبی می‌دانستیم که اولا امنیت کارمندان سفارتخانه‌های خارجی در هر کشوری برعهده دولت میزبان است. ثانیا، محوطه هر سفارتی به منزله سرزمین و خاک کشور مربوطه است و ورود و تجاوز به آن، درواقع تجاوز به خاک آن کشور محسوب می‌شود». سخنگوی دولت موقت ایران گفته بود که ابراهیم یزدی در جمع سفیر و کارکنان سفارت آمریکا در تهران از این حادثه «عذرخواهی» کرده بود. طباطبایی گفته بود که «این عذرخواهی ضرورت داشت تا نشان‌دهنده احترام دولت ایران به قواعد بین‌المللی و تلاش برای اجرای آن باشد».

به گفته طباطبایی، ابراهیم یزدی پس از پایان مأموریت آزادسازی کارکنان و دیپلمات‌های آمریکا «بلافاصله برای دادن گزارش عملیات به امام به مدرسه علوی و سپس برای اطلاع به مهندس بازرگان به مدرسه رفاه می‌رود. هم امام خمینی و هم آقای مهندس بازرگان اقدام انجام‌شده را تأیید و از وی تشکر کردند». او گفته بود که «ویلیام سالیوان، سفیر وقت آمریکا در تهران، در خاطراتش افراد گروگان‌گیر را چریک‌های فدایی خلق توصیف کرده است».محمد توسلی، دبیرکل نهضت آزادی گفته بود: «در روز ۱۳ آبان، موقعی که سفارت آمریکا اشغال شد، به طور طبیعی دولت موقت با این اقدام مخالفت کرد و مهندس بازرگان همان‌موقع تصریح کرد که این عمل خلاف قانون و تعهدات بین‌المللی ایران است. ابتدا همه نهادهای مسئول مانند شورای انقلاب مخالف این اقدام غیرمنتظره بودند. همان‌طور که مجریان اشغال سفارت گزارش کرده‌اند، قرار بوده بدون اطلاع مسئولان این اقدام صورت گیرد. در روز یکشنبه بعدازظهر بر اساس خاطرات زنده‌یاد دکتر یزدی، امام خمینی، آقای دکتر یزدی را احضار می‌کنند و همان دستوری را به ایشان می‌دهند که در ۲۴ بهمن، درباره چریک‌های فدایی خلق که سفارت آمریکا را اشغال کرده بودند، دادند که بروید و آنها را بیرون بریزید. روز دوشنبه، چهاردهم آبان، بر اساس مستندات تاریخی، آقای موسوی‌خوئینی‌ها به دانشجویان مستقر در سفارت می‌پیوندند و با قم تماس می‌گیرند و احمدآقا هم همان روز چهاردهم از قم به تهران می‌آیند و وارد سفارت می‌شوند. آقای دکتر ابراهیم یزدی، همان‌طور که در مذاکرات مجلس در شهریور ۵۸ گزارش شده، همان‌موقع با آقای موسوی‌خوئینی‌ها، تلفنی تماس می‌گیرند که این اقدام دانشجویان به‌عنوان یک اعتراض، اگر یک یا دو روز باشد، قابل‌قبول است، اما کوشش کنید حالا که اعتراض انجام شده، سفارت را ترک کنید تا دولت به لحاظ قانونی بتواند پاسخ‌گو باشد. در این فضای اجتماعی است که جمعی از دوستان ما که نهضت آزادی ایران را آن‌موقع اداره می‌کردند، از جمله آقای مهندس عزت‌الله سحابی و دوستانشان، اطلاعیه‌ای می‌دهند و این اقدام را تأیید می‌کنند، اما دولت، مهندس بازرگان و کسانی که یک نگاه راهبردی، به لحاظ سیاست جهانی داشتند، می‌دانستند که این اقدام، اقدامی است که جمهوری اسلامی به لحاظ حقوقی و قانونی نمی‌تواند پاسخ‌گو باشد و می‌تواند پیامدهای بسیار منفی علیه منافع ملی ما داشته باشد، بنابراین مخالف این اقدام بودند».

البته امام در روز ۱۴ آبان؛ یعنی یک روز پس از تسخیر سفارت با تأیید اقدام دانشجویان گفت: «امروز در ایران باز انقلاب است. انقلابی بزرگ‌تر از انقلاب اول. در این انقلاب شیطان بزرگ آمریکاست». سیداحمد خمینی هم به نمایندگی از امام با حضور در سفارتخانه و شرکت در کنفرانس مطبوعاتی گفت که «تمام مردم ایران از عمل دانشجویان پشتیبانی می‌کنند... این کار تضعیف دولت نیست، زیرا تمام ملت یکپارچه این عمل را تأیید می‌کنند و لابد دولت هم از مردم است». ساعتی بعد از مصاحبه مطبوعاتی سیداحمد خمینی، مهندس بازرگان استعفای دولت موقت را اعلام کرد. البته در آن برهه مهندس بازرگان گفت که «دلیل استعفای او اشغال سفارت آمریکا نیست»، اما برداشت عمومی خلاف این امر بود.در نهایت دسته نخست آزادشدگان، زنان و سیاه‌پوستان بودند که به دستور امام در همان آبان‌ماه آزاد شدند تا آنکه در نهایت در ۳۰ دی سال ۱۳۵۹ و متعاقب قرارداد الجزایر، ۵۲ نفر دیگر پس از ۴۴۴ روز آزاد شدند.

نگاه

روایت هاشم صباغیان از عزل بنی‌صدر

● **اعتمادآنلاین:** هاشم صباغیان با اشاره به حضور اعضای نهضت آزادی در مجلس اول گفت: «نهضت آزادی پنج نماینده در حوزه تهران داشت و به همین دلیل اقلیت بودیم؛ اما فعالیت پررنگی داشتیم. اعضای مجلسی نهضت آزادی، مهندس بازرگان و من بودیم و همچنین آقایان سحابی، چمران و دکتر یزدی هم از لیست نهضت به مجلس رسیدند. آقای معین‌فر نیز در لیست انجمن مهندسان بود و آقای صدر حاج‌سیدجوادی نیز به‌عنوان نماینده مردم قزوین انتخاب شدند. همچنین قبل از اینکه مجلس کارش را شروع کند، ما قرار گذاشتیم در انتخابات هیئت‌رئیسه از آقای بازرگان حمایت کنیم».او در ادامه سخنانش، با اشاره به اینکه روز رأی‌گیری برای عزل بنی‌صدر یکی از روزهای خاص مجلس اول بود، گفت: «قبل از جلسه، ما با آقای بنی‌صدر دیدار داشتیم که حرف‌هایی ردوبدل شد. یادم می‌آید مهندس بازرگان به او گفت بهتر است از وقت دوساعته برای دفاع خود استفاده کند که بنی‌صدر در جواب گفت از این می‌ترسد که زندانی شود. بنی‌صدر جنم نداشت و از ترس اعدام‌شدن از خودش دفاع نکرد. به همین دلیل وقتی مرحوم بازرگان از بنی‌صدر پرسید مگر زندانی‌شدن چه اشکالی دارد، او در جواب گفت از اعدام‌شدن می‌ترسد».صباغیان افزود: «جالب این است که آقای بازرگان گفت اگر به کار خودت اعتقاد داری، نباید از اعدام بترسی. مگر تو مسلمان نیستی و مگر قرار نیست روزی بمیری؟ اما بنی‌صدر از این جنم‌ها نداشت».

رئیس جمهور ابلاغ کرد:

اصلاح آیین‌نامه داخلی مجلس

● **ایسنا:** رئیس‌جمهور قانون اصلاح موادی از قانون آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی را ابلاغ کرد. حجت‌الاسلام‌والمسلمین حسن روحانی، این قانون را که مشتمل بر شش ماده بوده و در جلسه علنی روز دوشنبه دوم دی ۹۸ مجلس شورای اسلامی تصویب و در ۱۸ دی به تأیید شورای نگهبان رسیده بود، به مجلس ابلاغ کرد.

رئیس ستاد انتخابات:

دوست و دشمن نگاهشان به ضریب مشارکت انتخاباتی مردم است

● **ایرنا:** معاون وزیر و رئیس ستاد انتخابات کشور گفت: همه کسانی که ما را نگاه می‌کنند، چه دوستانمان در دنیا و چه دشمنانمان، همه نگاهشان این است که در انتخابات دوم اسفند ضریب مشارکت چه عددی است. جمال عرف روز گذشته در پانزدهمین جلسه کمیته اطلاع‌رسانی ستاد انتخابات کشور، با اشاره به نزدیک‌شدن موعد انتخابات مجلس شورای اسلامی گفت: تحولاتی که در کشور شکل گرفت، تحولات پرشتاب و سریعی بود که رهبر معظم انقلاب هم در خطبه‌های نماز جمعه تهران به آن اشاره کردند. در دو هفته پیاپی با برخی رویدادهای مهم مواجه بودیم و در پی همه این حوادث، با فرمایشات رهبری، زمینه استقرار آرامش در جامعه فراهم شده است؛ بنابراین وظیفه ما به‌عنوان مجریان انتخابات و شما عزیزان و کسانی که اهل رسانه هستید، این است که جامعه را به سمت انتخابات ببریم. او افزود: در فرمایشات رهبری فرازهای مختلفی بود که یکی از آنها بحث انتخابات بود و ایشان اعلام کردند مشارکت و حضور مردم، بیمه‌کننده کشور است. این ادبیات مستمر ایشان در این ۳۰ سال است و همواره دنبال مشارکت و مشارکت حداکثری بوده‌اند؛ بنابراین باید همه ظرفیت‌ها را پای کار بیاوریم و مشارکت حداکثری را شکل دهیم. معاون سیاسی وزیر کشور ادامه داد: نقش رسانه‌ها در این زمینه، بسیار برجسته است؛ چراکه آنها نقش مؤثری در شکل‌دهی به افکار عمومی دارند. در نتیجه باید تلاش کنیم فضا را به سمت انتخابات که موضوعی بسیار مهم و اساسی است، ببریم. مقام معظم رهبری بارها تأکید کرده‌اند انتخابات فرصتی است که باید از آن استفاده کنیم؛ بنابراین باید مواظبت کنیم که مبادا دشمن از این فرصت سوءاستفاده و از آن چالشی برای کشور ایجاد کند.رئیس ستاد انتخابات کشور با بیان اینکه رابطه‌ای معنادار بین افزایش مشارکت، منافع و امنیت ملی وجود دارد، افزود: همه کسانی که ما را نگاه می‌کنند، چه دوستانمان در دنیا و چه دشمنانمان، همه نگاهشان این است که در انتخابات دوم اسفند ضریب مشارکت جمهوری اسلامی چه عددی است.معاون سیاسی وزیر کشور و رئیس ستاد انتخابات کشور ادامه داد: جهت‌گیری ما در وزارت کشور، رسیدن به میانگین ۱۰ دوره قبل انتخابات است؛ یعنی رقمی حدود ۶۰ درصد که رسیدن به این عدد وظیفه ما را مضاعف می‌کند. بر این اساس باید تلاش کنیم به این سمت برویم و جامعه را باید برای این میزان مشارکت آماده کنیم. برای هر قشر و بخش جامعه باید تقسیم‌بندی کرد و برنامه متناسب با آن تنظیم کرد. اگر همه همت کنند و صحبت‌های رهبری را مبنا قرار دهند، به‌طور قطع می‌توانیم به این نصاب برسیم.

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **قدردانی از امور مشترکین مخابرات منطقه سه:** به این وسیله از زحمات مدیریت و پرسنل واحد امور مشترکین مرکز مخابرات پیروزی، منطقه سه مخابرات تهران، به سبب حُسن انجام کار و تکریم ارباب‌رجوع سپاسگزارم.

محمد امانی‌زنوزی

بازتاب

● **پاسخ روابط عمومی شهرداری منطقه ۶:** پیرو درج پیام پیشنهاد یکی از شهروندان محترم در مورخ ۹۸/۱۰/۱۷ با موضوع «میدان هفت‌تیر با طراحی جدید و تغییر مسیر اتوبوس‌ها مخصوصا در ساعات پرترافیک برای مسافرین خط هفت‌تیر پارک‌وی مشکل ایجاد کرده است» در آن روزنامه، ضمن تقدیر از دغدغه این شهروند گرامی به اطلاع می‌رساند: «با عنایت به اجرای دستور طرح اصلاح هندسی میدان هفت‌تیر و مسدودشدن دوربرگردان پروانه‌ای شمال به شمال ضلع شمالی میدان موصوف، اتوبوس‌های خط ۲۹۷ (پایانه شهید افشار- میدان هفت‌تیر) که تا قبل از اجرای طرح، پس از حرکت از مقصد خط (کوچه لطفی) وارد مسیر شمال به جنوب بزرگراه مدرس شده و از دوربرگردان یادشده، جهت ادامه مسیر در جنوب به شمال بزرگراه مدرس استفاده می‌نمودند. لیکن با عنایت به مسدودشدن دوربرگردان، نظر به اینکه خط فوق‌الذکر تحت نظارت سامانه ۳ اتوبوسرانی بوده و تغییر مسیر صرفا با اعمال نظر آن سامانه می‌بایست صورت می‌پذیرفت، بنا به درخواست مدیریت محترم سامانه مربوطه، مقرر شد تردد اتوبوس‌های خط ۲۹۷ در مسیر برگشت از خیابان لطفی- خیابان کریمخان شرق تا تقاطع خیابان آبان- خیابان کریمخان غرب- میدان هفت‌تیر- بزرگراه مدرس شمال و ادامه مسیر صورت پذیرد» لذا ضمن تشکر از مشی روشنگرانه آن روزنامه وزین خواهشمند است دستور فرمایید وفق مفاد مندرج در قانون مطبوعات نسبت به انتشار جوابیه فوق در ستون مربوطه اقدام لازم معمول فرمایند.